

ρον ἀμβλύνει καὶ παρασκευάζει πόρρωθεν ἤσυχίαν ἄγειν καὶ ἀνέχεσθαι, κελεύων (π 274)

οἱ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τελλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο, D
 ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε 5
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.'

ὥσπερ γὰρ τοὺς ἵππους οὐκ ἐν τοῖς δρόμοις χαλινοῦσιν ἀλλὰ πρὸ τῶν δρόμων, οὕτω τοὺς δυσκαθέκτους πρὸς τὰ δεινὰ καὶ θυμοειδεῖς προκαταλαμβάνοντες τοῖς λογισμοῖς καὶ προκαταρ- 10
 τύοντες ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἄγουσι.

δεῖ δὲ μηδὲ τῶν ὀνομάτων ἀμελῶς ἀκούειν, ἀλλὰ τὴν μὲν Κλεάνθους παιδιὰν παραιτεῖσθαι· κατειρωνεύεται γὰρ ἔστιν ὅτε προσποιούμενος ἐξηγεῖσθαι τὸ δὴ 'Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν με- 15
 δέων' (Γ 320) εἰδήσει μεδέων καὶ τὸ 'Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε' (Π 233) E
 κελεύων ἀναγινώσκειν ὑφ' ἔν, ὡς τὸν ἐκ τῆς γῆς ἀναθυμιώμε- 16
 νον ἀέρα διὰ τὴν ἀνάδοσιν ἀναδωδωναῖον ὄντα. καὶ Χρῦσιπ-
 πος δὲ πολλαχοῦ γλίσχρος ἐστίν, οὐ παίζων ἀλλ' εὐρησιλογῶν
 ἀπιθάνως, καὶ παραβιαζόμενος εὐρύοπα Κρονίδην εἶναι τὸν 20
 δεινὸν ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ διαβεβηκότα τῇ δυνάμει τοῦ
 λόγου. βέλτιον δὲ ταῦτα τοῖς γραμματικοῖς παρέντας ἐκεῖνα 20
 μᾶλλον πιέζειν οἷς ἅμα τὸ χρήσιμον καὶ πιθανὸν ἔνεστιν (Z 444)

οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός'
 καὶ (P 671)

'πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι.'

τὴν τε γὰρ ἀνδρείαν ἀποφαίνων μάθημα καὶ τὸ προσφιλῶς F
 ἅμα καὶ κεχαρισμένως ἀνθρώποις ὁμιλεῖν ἀπ' ἐπιστήμης καὶ 26
 κατὰ λόγον γίνεσθαι νομίζων προτρέπει μὴ ἀμελεῖν ἑαυτῶν,

